

Bývate tu už dlho?	Ви давно тут живете?	[Vy davno tut žyvete?]
Nie, prisťahovali sme sa nedávno.	Ні, ми переїхали нещодавно.	[Ni, my perejichaly neščodavno.]
Žijeme tu už...	Ми живемо тут вже...	[My žyvemo tut vže...]
Páči sa vám tu?	Вам тут подобається?	[Vam tut podobajeťsja?]
Áno, veľmi.	Так, дуже.	[Tak, duže.]
Áno, je tu pekne.	Так, тут добре.	[Tak, tut dobre.]
Je tu pekne.	Тут добре.	[Tut dobre.]
Nesťažujem sa.	Я не скаржуся.	[Ja ne skaržusja.]
Chodíš sem často?	Ти часто буваєш тут?	[Ty často buvaješ tut?]
Nie, som tu prvýkrát.	Ні, я тут вперше.	[Ni, ja tut vperše.]
Som tu skoro každý deň.	Я тут майже щодня.	[Ja tut majže ščodnja.]
Čo robíte?	Що ви робите?	[Ščo vy robyte?]
Teraz pracujem ako...	Зараз я працюю (ким)...	[Zaraz ja pracuju (kym)...]
Ale to nie je moja pôvodná oblasť.	Але це не моя спеціальність.	[Ale ce ne moja specialniť.]
Naozaj?	Справді?	[Spravdi?]
To je zaujímavé.	Це цікаво.	[Ce cikavo.]
Som študent. Som študentka.	Я студент. Я студентка.	[Ja student. Ja studentka.]
Študujem...	Я вивчаю...	[Ja vyvčaju...]
Ďakujem.	Дякую.	[Ďakuju.]
To je milé.	Це так мило.	[Ce tak mylo.]
To je pravda.	Так, це правда.	[Tak, ce pravda.]
To nie je pravda.	Це неправда.	[Ce nepravda.]
To nevadí.	Усе гаразд.	[Use harazd.]
To sa stáva.	Так буває.	[Tak buvaje.]

To je škoda.	Шкода.	[Škoda.]
Čo sa dá robiť.	Нічого не вдієш.	[Ničoho ne vdiješ.]
Môžem si to požičať?	Можна це взяти?	[Možna ce vzjaty?]
Problém je v tom, že...	Проблема в тому, що...	[Problema v tomu, ščo...]
Povedzte to pomalšie, prosím.	Скажіть, будь ласка, трохи повільніше.	[Skažiť, buď laska, trochu povilniše.]
Celkom vám nerozumiem.	Я погано вас розумію.	[Ja pohano vas rozumiju.]
Po slovensky sa len učím.	Я лише вивчаю словацьку.	[Ja lyše vyvčaju slovacku.]
Problém je, že nehovorím dobre po slovensky.	Проблема в тому, що я погано розмовляю словацькою.	[Problema v tomu, ščo ja pohano rozmovljaju slovackoju.]
To je vaša dcéra?	Це ваша донька?	[Ce vaša doňka?]
Áno.	Так	[Tak]
Ako sa volá?	Як її звуть?	[Jak jiji zvutʹ?]
Viki.	Вікі	[Viki]
Viki má päť rokov	Віці п'ять років.	[Vici p'jať rokiv.]
Môj syn má 4 roky.	Моєму синові чотири роки.	[Mojemu synovi čotyry roky.]
Podme spolu na šmykl'avku.	Ходімо разом на гірку.	[Chodimo razom na hirku.]
Bežte spolu na šmykl'avku.	Біжіть разом на гірку.	[Bižiť razom na hirku.]
Pod' na hojdačku.	Йди гойдатися на гойдалці.	[Jdy hojdatysja na hojdalci.]
Bežte spolu na preliezku.	Біжіть до пролазки.	[Bižiť do prolazky.]
Chodíte sem často?	Ви часто буваєте тут?	[Vy často buvajete tut?]
Občas áno.	Інколи так.	[Inkoly tak.]
My už musíme ísť. Majte sa pekne.	Ми вже маємо йти. Гарного дня.	[My vže majemo jty. Harnoho dnja.]
Dovidenia.	До побачення.	[Do pobačennja.]

To sú vaše deti?	Це ваші діти?	[Ce vaši dity?]
Ako sa volajú?	Як їх звуть?	[Jak jich zvuť?]
Máša a Saša.	Маша та Саша.	[Maša ta Saša.]
To je váš syn?	Це ваш син?	[Ce váš syn?]
Koľko má rokov?	Скільки йому років?	[Skilky jomu rokiv?]
Koľko majú rokov?	Скільки їм років?	[Skilky jim rokiv?]
Môžu sa spolu hrať?	Вони можуть погратися?	[Vony môžuť pohratysja?]
Pod' sa hojdať.	Біжи на гойдалку.	[Bižy na hojdalku.]
Pod' na pieskovisko.	Біжи в пісочницю.	[Bižy v pisočnycju.]
Máš pekné koláčky.	У тебе гарні пасочки.	[U tebe harni pasočky.]
Podme na ihrisko.	Ходімо на майданчик.	[Chodimo na majdančyk.]
Dnes je krásne.	Сьогодні – гарно.	[Sohodni – harno.]
Áno, naozaj je krásny deň.	Так, сьогодні справді чудовий день.	[Tak, sohodni spravdi čudovyj deň.]
Pôjdeme do parku	Ходімо в парк	[Chodimo v park]
Áno, dnes je pekne.	Так, сьогодні чудово.	[Tak, sohodni čudovo.]
Dnes je veľmi veterno.	Сьогодні дуже вітряно.	[Sohodni duže vitrjano.]
Aj vám je tak teplo?	Вам теж спекотно?	[Vam tež spekotno?]
Áno, ale v parku mi je dobre.	Так, але в парку мені добре.	[Tak, ale v parku meni dobre.]
Áno, je mi veľmi teplo.	Так, дуже спекотно.	[Tak, duže spekotno.]
Ani nie.	Зовсім ні.	[Zovsim ni.]
Je mi dobre.	Мені добре.	[Meni dobre.]
Je vám tiež tak zima?	Вам теж холодно?	[Vam tež cholodno?]
Áno, dnes ideme len na chvíľku.	Так, сьогодні тут будемо недовго.	[Tak, sohodni tut budemo nedovho.]
Dnes nie je pekne.	Сьогодні погана погода.	[Sohodni pohana pohoda.]
Dnes je škaredo.	Сьогодні неприємна погода.	[Sohodni nepryjemna pohoda.]

Áno, to je. Už ideme domov.	Так, і справді. Ми вже йдемо додому.	[Tak, i spravdi. My vže jdemo dodomu.]
Dnes je pekné počasie.	Сьогодні хороша погода.	[Sohodni choroša pohoda.]
To je váš pes?	Це ваш собака?	[Ce váš sobaka?]
To je váš psík?	Це ваш песик?	[Ce váš pesyk?]
Nie, strážim ho kamarátke.	Ні, моєї подруги. Я за ним доглядаю.	[Ni, mojeji podruhy. Ja za nym dohljadaju.]
Je to pes alebo fenka?	Це хлопчик чи дівчинка?	[Ce chlopčyk čy divčynka?]
Je krásny. Je krásna.	Красивий. Красива.	[Krasvyvj. Krasyva.]
Môžem ho prosím pohladkať?	Можна його погладити?	[Možna joho pohladyty?]
Môžem ju prosím pohladkať?	Можна ии погладити	[Možna yy pohladyty]
Nehryzie?	Не кусається?	[Ne kusajeťsja?]
Je to ešte šteniatko.	Він ще цуценя. Вона ще цуценя.	[Vin šče cucenja. Vona šče cucenja.]
Nehladkaj ho po ušiach.	Не гладь його по вухах.	[Ne hlad' joho po vuchach.]
Nepáči sa mu to. Nepáči sa jej to.	Йому це не подобається. Їй це не подобається.	[Jomu ce ne podobajeťsja. Jij ce ne podobajeťsja.]